

РЕШЕНИЕ

№ 273

гр. Ямбол, 09.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галина Ив. Вълчанова Люцканова

при участието на секретаря П.Г.У.

като разгледа докладваното от Галина Ив. Вълчанова Люцканова
Гражданско дело № 20222300100186 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба на Д. Ж. Ж. от гр.*****, с която се претендира да бъде осъден ответника П. Н. П. от гр.***** да му заплати обезщетение за причинените му неимуществени вреди в размер на 30 000 лева, ведно със законната лихва от датата на увреждането - 05.01.2019 г. до окончателното ѝ изплащане, които неимуществени вреди са за причинена е средна телесна повреда - „Едно сляпо огнестрелно нараняване от травмиращ агент с кръгловата форма и диаметър около 1 см, проникващо в коремната област". Твърденията на Ж. са за това, че на 05.01.2019 г. в землището на с.Ичера, общ.*****, местност „Бойчов трап", П. Н. П. като ловец, участващ в групов лов за дива свиня, със законно притежаваното си ловно оръжие ловен автомат „Байкал“, мод."МР-155", калибър 12, снаряжено със забранен за този вид лов ловен патрон със сачми 13/0, е причинил на ищеца процесната средна телесна повреда. На същата дата ищецът бил приет по спешност в хирургично отделение на МБАЛ „Д-р Иван Селимински" АД гр.*****, където му била извършена оперативна интервенция с продължителност около пет часа – бил е премахнат апендикс, а сачмата не била извадена от тялото му, тъй като се е вклинила в гръбначния стълб зад аортата и била налице опасност за здравето и живота. Болничният престой бил от 05.01.2019 г. до 14.01.2019 г. След изписването ищецът е бил в отпуск по болест в продължение на три месеца, след което ползвал годишния си платен отпуск, тъй като състоянието му не позволявало да изпълнява пълноценно трудовите си задължения. Причинените травми довели до невъзможност месеци наред ищецът да се движи свободно, а вече и да полага тежък физически труд, като извършва по нормален начин обичайни за него битови дейности. Освен ежедневната болка, която има в областта на гръбначния стълб и поясната област, ищецът изпитва болка и

изтръпвания в десния крак. Предвид нестихващите болки в гръбнака, поясната област и крака, продължаващи вече две години и осем месеца, на ищеца предстои медицински преглед в специализирано отделение по неврохирургия, тъй като наличието на ловна сачма в гръбначния стълб не позволява прилагане на конвенционални методи за образно изследване и терапия. Едновременно с физическите увреждания, получил и сериозна емоционална травма, настъпила промяна в начина на живот на ищеца, която повлияла и върху чувството му за пълноценност при справяне с всякакви житейски обстоятелства. Отделно от това майката на ищеца получила инсулт 14 дни след инцидента и починала на 19.01.2019 г., за което обстоятелство той изпитва вина, че не присъствал на погребението ѝ, тъй като бил на легло.

В срока по чл.131 от ГПК писмен отговор от ответника е постъпил и с него се оспорва изцяло предявения иск като се желае отхвърлянето му или уважаването му в по-нисък размер с присъждане на разноските. Оспорват се изложените от ищеца всички обстоятелства в исковата му молба – ответникът не е извършител на противоправното деяние, а след инцидента пострадалият Ж. се опитал да му внуши това и да го накара сам да повярвам в това до момента, в който установил, че твърдението на Ж., че той го е прострелял, не е вярно. Оспорват се твърденията на ищеца, че неизвадената сачма от тялото му представлява опасност за здравето и живота му; че след изтичане на отпуска по болест на ищеца, той е ползвал в допълнение и годишния си платен отпуск, тъй като състоянието му не е позволявало да изпълнява пълноценно трудовите си задължения; че в резултат на телесните увреждания са му причинени „значителни“ неимуществени вреди от свързаните с полученото нараняване болки и страдания, изразяващи се в „ежедневни“, „нестихващи“ болки в гръбнака, поясната област и крака, които той сам лекува с болкоуспокояващи медикаменти, както и описаните телесни страдания и необходимостта от лечение в Турция. Липсва всякаква причинно-следствена връзка между двете събития – смъртта на майката на ищеца и инцидента с него.

Исковете са оспорени и по размер като ответникът твърди съпричиняване от страна на ищеца, изразяващо се в това, че пострадалият по време на ловуването не е бил екипиран с лента, шапка или облекло с ярък сигнален цвят в нарушение на чл. 55, ал. 8 от Правилника за прилагане на Закона за лова и опазване на дивеча.

В съдебно заседание ищецът, редовно призован, явява се лично и с пълномощника си поддържа предявеният иск.

Ответникът също редовно призован не се явява, а чрез своя пълномощник поддържа възраженията си за неоснователност на иска.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

Видно от приложеното по делото НАХД № 487/2021 г. по описа на ЯРС, с влязло в сила на 8.02.2023 г. решение № 171/27.09.2022 г., съдът е признал за виновен в качеството на обвиняем ответника П. Н. П. в това, че на 05.01.2019 г., в землището на с. Ичера, общ. *****, местност „Бойчов трап“, като ловец, участващ в групов лов на дива свиня, със

законно притежаваното си ловно оръжие ловен автомат „Байкал“, мод. „МР-155“, с №15 15 5 14125, кал. 12, снабдено със забранен за този вид лов, ловен патрон със сачми 13/0, причинил на Д. Ж. Ж., на 45 години от гр. *****, средна телесна повреда, изразяващи се в „Едно сляпо огнестрелно нараняване от травмиращ агент с кръгловата форма и диаметър около 1 см, проникващо в коремната област, осъществило смисъла на медико-биологичния характеризиращ признак „нараняване проникващо в коремната кухина“, поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност - лов, правно регламентирана в Закона за лова и опазване на дивеча и Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия и представляваща източник на повишена опасност, с оглед на средствата с които се осъществява - огнестрелно оръжие, като е нарушил разпоредбите: на чл.65, т.15 от ЗЛОД и на чл.59, ал.1 от ЗОБВВПИ. С решението признатият за виновен в извършване на деянието П. П. е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание глоба.

С исковата молба ищецът Ж. е представил издадената му епикриза от МБАЛ „Д-р Иван Селимински“ АД гр.***** за извършената му операция на 5.01.2019 г. след като на тази дата е бил прострелян с ловна пушка в областта на корема и е имал оплаквания от болки в корема и кръста. Представени са още писмени доказателства за извършвани от ищеца прегледи и изследвания - резултати от рентгенография на лумбо-сакрални прешлени от болница „Аджибадем Фулия“ Турция /в превод на български език/ от 4.02.2023 г., изследване на олово в кръвта в МЛ „Лина“ от 6.03.2023 г. и етапна епикриза от семеен лекар д-р К.Топалова от 13.04.2023 г.

За установяване наличието и степента на травматичните увреждания, получени от ищеца, по искане на ответника бе назначена и изслушана съдебно-медицинска експертиза. Вещото лице д-р К. след запознаване с медицинската документация по делото дава заключение, че на 5.01.2019 г. на ищеца Ж. е извършена операция, при която е извършена е пълна санация /оздравяване/, евакуирана отделената кръв в коремната кухина; дрениран корема и с пълно възстановяване на коремните органи, обвивки, кожа и подкожие. Оставен е в междупрешленните пространства на 4-5 кръсцов прешлен проектил, който не притиска гръбначно-мозъчни структури и нерви, с грануляции около него в момента. Относно оздравителния период на травмите, вещото лице е посочило, че мекотъканните коремни травми са напълно възстановени; травмата в областта на костните структури на гръбначния стълб има завършена гранулация около проектила, заседнал в между костните структури на четвърти и пети лумбален прешлен в дисковото пространство. Проектилът по правило е изграден от оловен материал и извършва постоянен токсичен контакт като отделя токсини /олово/ в околните тъкани, олово попада и в кръвта. Установени 127 мг/л олово в кръвта при норма от 0 до 40 мг/л, което е повече от трикратно над нормата ниво. За пълна санация се изисква отстраняване на оловния материал. Според вещото лице, така както четирите години пострадалият е живял, може и за напред, но в ситуацията на хронична интоксикация с олово. От тази интоксикация ще се развият всички хронични интоксикационни моменти при оловно отравяне – анемия, нарушения в сърдечно-съдовата система, нервната система и

мозъка, тъй като периодът на полуразпад на оловото в костите е от 5 до 20 години. За защита от хроничната интоксикация ищецът е уместно да извърши отстраняване на проектила, която операция изисква високо специализирано и профилирано здравното заведение – такива има на територията на страната. Разходите по тази операция се поемат от здравната каса по съответна за това клинична пътека.

В съдебно заседание при разпита на вещото лице, същото добави, че интервенцията по изваждане на сачмата от гръбначния стълб е високорискова, тъй като в близост е аортата. Количеството на олово в кръвта, ако сачмата продължи да е в тялото, следва да се следи постоянно от специалисти.

За установяване на травмите, които е преживял ищеца вследствие на нараняването, по делото е разпитан посочения от него свидетел Д.Щ.Т., който е съпруг на сестра му и контактува с него постоянно. Свидетелят заяви, че след инцидента състоянието на Д. било тежко. Не можел да извършва почти никаква физическа работа, което продължава и към момента. Като пътуват за някъде не може продължително да стои в автомобила, кръста го боли, десния му крак му изтръпва, нуждае се от раздвижване и спира. Емоционално Д. също много тежко преживял инцидента. Не можал да отиде на погребението на майка си, както и преди това да я види макар, че са го били изписали от болницата, защото бил на легло. След изписването от болницата Д. бил в болнични три месеца, но тогава заплатата му е по-малка и той си пуснал годишния платен отпуск, защото пък не можел и на работа да се върне. Емоционалната промяна у Д. се изразявала в това, че имал безсъние, трудно заспивал. Споделял, че когато заспи постоянно сънува кошмари как го застрелват. Получил хипертония, даже оня ден кръвното му било с горна граница 230. Преди това не е имал такива проблеми с кръвното.

Свидетелят заявява още, че след инцидента Д. спрял да ходи на лов, а ловувал от 18 годишен, откогато му е разрешено да бъде ловец. Д. е наследил това от баща си, който също бил голям ловец. За Д. преди време имало статия във вестник „Трета възраст“ като за един от най-добрите ловци, но това било преди инцидента. Бил дисциплиниран, примерен ловец - отговорника по лова, където му каже, той там остава. За процесния случай, свидетелят го е видял като тръгва сутринта за лова, че е бил с една шапка, която се забелязва, дори през храстите можело да се види. Случаят с прострелването се отразило и на семейството му, тъй като дефакто той нищо не можел да направи като физическа работа и това го изнервяло. Семейството му се притесняват, защото Д. постоянно е с високо кръвно и не знаят какво ще стане в бъдеще време след като тази сачма е в него.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Предявеният иск е с правно основание чл.45 от ЗЗД за обезщетение на неимуществени вреди вследствие неправомерно увреждане. Съдът намира искът за допустим, а разгледан по същество и за основателен по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл.45 от ЗЗД всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. За уважаване на предявената претенция е необходимо да бъде установен фактическият състав на неправомерното увреждане, което включва виновно

извършено противоправно деяние с произлезли от него вреди, наличие на причинна връзка между деянието и вредите. Предвид събраните доказателства, съдът приема, че тези елементи от фактическия състав на неправомерното увреждане са налице.

Относно установяване на обстоятелството дали е извършено деянието, неговата противоправност и вината на ответника П. П. предвид разпоредбата на чл.300 от ГПК съдът следва да зачете силата на пресъдено нещо на постановеното по НАХД № 487/2021 г. от ЯРС влязло в сила решение № 171/27.09.2022 г. С това решение ответника П. е признат за виновен в извършване на процесното деяние на 5.01.2019 г. като е прострелял по време на лов ищеца Д. Ж. и му е причинил претендираната за обезщетяване травма, представляваща средна телесна повреда. Съгласно чл.300 от ГПК влязлата в сила присъда /в случая решение/ на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. При наличието на влязло в сила решение относно тези обстоятелства, съдът приема за безспорно установена предпоставката на иска по чл.45 от ЗЗД за виновно извършено противоправно деяние с произлезли от него вреди. Поради това неоснователни са възраженията на ответника П., че не е извършител на противоправното деяние, а му било внушено от ищеца, че той го е прострелял.

Справедливото обезщетяване е принципът, въз основа на който съгласно чл.52 от ЗЗД съдът следва да определи размера на претендираните за заплащане от ищеца Д. Ж. претърпени неимуществени вреди, които в случая са вследствие от прострелване по време на лов и получените травми. При определяне на размера на неимуществените вреди, съгласно ППВС № 4/68 г. следва да се вземат под внимание всички обстоятелства, които обуславят тези вреди и се вземе предвид значението им за размера на вредите. Това са конкретни, обективно съществуващи обстоятелства, тъй като понятието „справедливост” по смисъла на чл.52 ЗЗД не е абстрактно. При получени телесни увреждания следва да се вземе предвид характера на увреждането, допълнителното влошаване на здравето, причинени морални страдания, осакатявания, загрозявания и др.

С решението на наказателния съд е постановено, че П. посредством извършеното от него деяние е причинил средна телесна повреда на ищеца Ж., обезщетяването за която е гражданската последица предмет на настоящото производство. Проникването на травмиращ агент в коремната област, както и последиците от това за здравето на ищеца, е потвърдено и също установено от вещото лице в настоящото производство. Посредством заключението по съдебно медицинската експертиза, съдът приема за доказани твърденията на ищеца за това, че непосредствено след прострелването му е била извършена операция, при която обаче заседналата в гръбначния му стълб сачма не е била отстранена, а са извършени дейности по саниране на засегнатата коремна област. Оздравителният период в тази връзка е протекъл нормално, но в действителност последиците от засядането на сачмата между кръстните прешлени е осезаемо, тъй като дава отражение на здравословното състояние на ищеца поради отделяното олово в тялото и постоянната интоксикация. Извършване на операция по изваждането на сачмата от тялото на ищеца не е невъзможно, но е силно рисково поради

близостта с аортата. Съдът не обсъжда въпроса относно мястото, където може да бъде извършена тази операция – в страната или в Турция, както и нейната стойност и дали се поема от здравната каса, тъй като претенциите на ищеца не са за обезщетяване на имуществени вреди.

От показанията на разпитания по делото свидетел Д. Т., който е близък на ищеца и има непосредствени впечатления от състоянието му след инцидента и преди това, се установява, че Ж. преживява, както физически, така и емоционални травми. Свидетелят заяви, че ищеца след прострелването не може да пътува нормално поради изтръпване на крака и схващане на тялото, вследствие от заседналата сачма; започнал е да вдига кръвно; влошил е съня – сънува кошмари, свързани с инцидента. Ищецът се чувства непълноценно поради невъзможността да извършва физическа работа, тъй като последиците от травмата не му позволяват да вдига тежко и да върши подобни дейности в ежедневието си. Ж. е бил много добър ловец и обичал това занимание, но след случая не е ходил на лов, не може да преодолее психическата травма.

С оглед изложеното, съдът намира за доказани всички предпоставки за уважаване на претенцията за обезщетяване от непозволено увреждане. Причинените на ищеца неимуществени вреди съдът счита, че справедливо следва да бъдат обезщетени в размер на 30 000 лв., поради което искът е основателен в пълен размер. Не се установиха твърденията на ответника за наличие на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца, поради което размерът на обезщетението не следва да бъде намаляван. Свидетелят Т. бе категоричен, че в деня на инцидента е видял Ж., когато тръгва на лов и той е бил с шапката, която се забелязва дори след храстите – чл.55 ал.8 от ППЗЛОД. Освен това Ж. бил отговорен и дисциплиниран ловец и не нарушавал нарежданията на отговорника на лова. Ответникът от друга страна не ангажира доказателства във връзка с извършени от ищеца нарушения по време на лова, поради което съдът счита, че същият не е извършил действия, които могат да бъдат определени като съпричиняване по смисъла на чл.51 ал.2 от ЗЗД.

Тъй като съгласно чл.84 ал.3 от ЗЗД при задължение от непозволено увреждане длъжникът се смята в забава и без покана, законната лихва върху главницата следва да бъде присъдена, считано от деля на увреждането – 5.01.2019 г.

При този изход на делото ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените разноски в размер на 2500 лв., както и по сметката на съда ДТ в размер 1200 лв. за разгледания иск.

На основание изложеното, ЯОС

РЕШИ:

ОСЪЖДА П. Н. П., ЕГН ***** от гр.*****, бул.***** на основание чл.45 от ЗЗД да заплати на Д. Ж. Ж., ЕГН***** от гр.*****, кв.***** сумата 30 000 лв., представляваща обезщетение за причинените неимуществени вреди, изразяващи се в

причинена средна телесна повреда - „Едно сляпо огнестрелно нараняване от травмиращ агент с кръгловата форма и диаметър около 1 см, проникващо в коремната област“, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 5.01.2019 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА П. Н. П. да заплати на Д. Ж. Ж. на основание чл.78 ал.1 от ГПК направените по делото разноски в размер 2 500 лв.

ОСЪЖДА П. Н. П. с посочени данни да заплати ДТ в размер 1200 лв. за разгледания иск.

Решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от съобщението на страните пред Апелативен съд Бургас.

Съдия при Окръжен съд – Ямбол: _____